

Nr 37.

Av herr **Olsson, Oscar, m. fl.**, *angående arvodesförbättring för bibliotekarierna vid de allmänna läroverken.*

Genom läroverksreformen 1927 fingo läroverksbiblioteken en väsentligt större betydelse än förut i undervisningen. Ett extra anslag av föregående års riksdag å 50,000 kronor till bokinköp för de högre läroverkens lärjungebibliotek och den i årets statsverksproposition föreslagna höjningen av detta anslag till 75,000 kronor, med den förändring i bestämmelserna för anslaget fördelning, att detta nu får utgå till samtliga läroverk, ge på sitt sätt uttryck åt denna bibliotekens ökade betydelse. Ett annat bevis härför är instruktionen för läroverksbibliotekarierna i den nya läroverksstadgan (bil. 1). Därav framgår, att bibliotekarierna ålagts ett väsentligt ökat arbete i jämförelse med vad som förut krävts av dem.

Trots detta ökade arbete har ingen arvodesförhöjning föreslagits åt dessa bibliotekarier. Detta förhållande är anmärkningsvärt även därför, att läroverksbibliotekariernas ställning är avsevärt sämre ifråga om arvode än bibliotekariernas vid övriga av staten underhållna läroanstalter. Vid folkskoleseminarierna är arvodet resp. 900 kronor (vid dubbelseminarier) och 500 kronor (vid enkelseminarier), vid de av förra riksdagen beslutade kommunala flickskolorna resp. 450 kronor (vid skolor med parallellavdelning) och 350 kronor samt vid statens småskoleseminarier 200 kronor. Av de i statsliggaren för 1928—1929 redovisade 75 bibliotekariearvodena ligga 43 eller mer än hälften under t. o. m. arvodena för småskoleseminariernas bibliotekarier. *Ingen* läroverksbibliotekarie kommer upp till det högre arvodet för de kommunala flickskolorna och endast *sex* över arvodet för de mindre kommunala flickskolorna.

Tydligt är, att de allmänna läroverkens bibliotekarier måste känna det som en tryckande orättvisa att på det sättet vara ställda i en missgynnad särklass, i synnerhet som en ny stadga pålagt dem ytterligare betungande arbete, samtidigt som en ny grupp bibliotekarier med betydligt mindre arbetsbörda än deras tillerkänts avsevärt högre arvode.

Statsrådet och chefen för ecklesiastikdepartementet säger sig visserligen ha sin uppmärksamhet riktad på detta missförhållande, men förklarar, att anspråken på statskassan för genomförandet av den nya läroverksreformen äro så stora, att med beviljandet av det belopp skolöverstyrelsen begärt för detta ändamål, 74,100 kronor, måste anstå till ett annat år, varjämte han anser de

av skolöverstyrelsen begärda arvodena för de olika grupperna av bibliotekarier för högt tilltagna. Under dessa förhållanden anse vi oss ej kunna framlägga förslag om bifall till vad skolöverstyrelsen begärt. En slutlig löne reglering lär ej böra genomföras utan föregående prövning av förslaget av Kungl. Maj:t. Däremot synes det oss billigt, att läroverksbibliotekarierna i väntan på detta förslag från Kungl. Maj:t, i likhet med vad för andra lärargrupper föreslagits i årets statsverksproposition, få någon tillfällig löneförbättring. Intet föregripande av den definitiva löne regleringen torde kunna anses föreligga, om *genomsnittet* av det arvode, som skall utgå till läroverkslärarna för nästa år, bestämmes till samma belopp som det, vilket ansetts lämpligt för de större kommunala flickskolorna, eller 450 kronor. Ett så tilltaget anslag skulle dock i sak betyda, att de flesta läroverksbibliotekarierna ej ens skulle komma upp till det belopp, som beslutats skola utgå till bibliotekarierna vid de mindre kommunala flickskolorna. I skolöverstyrelsens förslag har anslag beräknats till 106 läroverk. Enligt den av oss föreslagna beräkningen skulle anslaget då behöva sättas till 47,700 kronor istället för av Kungl. Maj:t föreslagna 21,000 kronor.

Alltså föreslå vi, att riksdagen måtte besluta

att höja den i det ordinarie reservationsanslaget till de allmänna läroverken ingående posten: bibliotekarierna, nu kronor 16,000 med kronor 31,700 till kronor 47,700.

Stockholm den 19 januari 1929.

Oscar Olsson.

J. Bergman.

Ivan Pauli.

Arvid Thelin.
